

РАН БОСИЛЕК
ТРИМАТА БРАТЯ И ЗЛАТНАТА
ЯБЪЛКА

chitanka.info

Живели някога трима братя юнаци, а в двора им растяло чудно ябълково дърво. Всяка есен то раждало по една златна ябълка, но точно преди да узрее скъпоценният плод, от небето долитала една страшна ламя и го отнасяла в своята пещера.

Веднъж най-големият брат грабнал бащиния си нож и казал:

— Тази година няма да оставя ябълката на ламята. Отивам да пазя дървото.

През нощта обаче задрямал и като се събудил, ябълката я нямало.

След година отишъл средният брат. Мръкнало се и той също задрямал. На сутринта от златната ябълка нямало и следа.

На третата година най-малкият брат напълнил една торба с орехи взел ножа и се качил на дървото. Цяла нощ чупил орехи, за да не заспи, и точно преди да се съмне, видял как долита ламята.

Тогава изскочил от клоните и замахнал с ножа. Люто ранена, ламята се върнала там, откъдето била дошла, а юнакът откъснал златната ябълка и я занесъл на своите братя.

— Хайде да отидем да убием ламята, предложил им той, — за да не ни краде вече ябълките.

Тръгнали тримата братя по кървавите следи и скоро те ги отвели до една пещера. Най-големият брат предложил да го вържат с едно въже и да го спуснат в дупката, за да търси ламята. Но като стигнал до средата, се уплашил, задърпал силно въжето и братята му го измъкнали.

Тогава се спуснал средният брат. Стигнал донякъде, но и той задърпал въжето и го измъкнали.

Накрая слязъл малкият брат. Стъпил чак на дъното на пещерата и се озовал във владенията на ламята.

Надникнал вътре и що да види: две чудно хубави девойки си играят със златни ябълки, а третата, най-красивата — с обикновена.

— Девойко, пусни ме да вляза! — провикнал се момъкът.

— Върви си, човече! — отвърнала тя. — Нашата майка е люто ранена и ако те види, ще те изяде!

Но юнакът не се отказал:

— Пусни ме да вляза или ще разбия вратата!

Тогава красавицата му отворила, той намерил ламята и я убил.

Разтресла се пещерата. Момъкът вързал най-голямата девойка с въжето, подръпнал го и братята му я изтеглили горе. Така направил и с

втората, но като останала най-малката, се замислил и казал:

— Като те видят, братята ми ще се скарат за тебе и ще ме забравят в пещерата.

— Вземи този пръстен — рекла девойката, — а на братята ти ще кажа, че ми е съдено да се омъжа за онзи, който ми дари дрехи самотворни. Като стъпя горе, пещерата ще се продъни и ще пропаднеш при два овена. Ако яхнеш белия, той ще те изнесе на бял свят. Ако яхнеш черния, той ще те замъкне в долната земя.

Момъкът вързал девойката и подръпнал въжето. Братята му я изтеглили и започнали да се карат за нея. Скоро пещерата се продънила и той се озовал на гърба на черния овен, които го отнесъл право в долната земя.

Повървял юнакът и срещнал една баба, която му предложила да го подслони. Вечерта му омесила хляб, но не с вода, а със сълзи. Натъжил се момъкът и попитал старицата защо плаче.

— Как да не плача, синко — занареждала тя, — като в нашата земя се е заселил Змей Суховей... Завардил е извора и всяка година изяжда по една девойка, а в замяна ни пуска да си напълним ведрата. Шест дъщери имах, и шестте му дадох. Не останаха моми в царството. Тази нощ змеят ще изяде и царската дъщеря.

Юнакът попитал бабата къде е дворецът на царя и тя го упътила.

Тръгнал той да търси царската дъщеря, а нея тъкмо я качвали в една каляска, за да я отведат в леговището на змея. Момъкът незабелязано се вмъкнал вътре и заспал с глава в скута ѝ. Неусетно стигнали до извора. Като видяла страшния змей, девойката се разплакала и една сълза капнала на лицето на малкия брат. Той се събудил, грабнал ножа си и пробол змея в сърцето. В миг от извора рукнала бистра вода.

Зарадвал се царят и решил да възнагради юнака задето е спасил дъщеря му и е избавил царството му от змея. Но малкият брат рекъл:

— Царю честити, нищо друго не искам, освен да се върна в горната земя.

— Ако се намери някой, който да ти помогне, ще му дам всичко, което му трябва — отвърнал царят.

Тръгнал момъкът да разпитва кой може да му помогне. Пребродил цялата долна земя и накрая един старец му казал:

— Като излезеш от царството, ще видиш един прастар дъб. На върха му има орлово гнездо. Там ще намериш пътя към горния свят.

Стигнал малкият брат до дървото, легнал в сянката му и заспал. По едно време орлетата запищели — една триглава змия се виела около дъба и промъквала към гнездото. Скочил момъкът, замахнал с ножа и отсякъл трите глави на змията. В този миг долетели орелът и орлицата и се спуснали да го убият.

— Мамо, тате! — викнали орлетата. — Този човек е наш побратим, той ни спаси от змията!

Като чули това, орлите решили да му се отблагодарят.

— Нищо друго не искам — рекъл юнакът, — освен да се върна в горната земя.

— Ще ти помогнем — съгласили се те, — обаче трябва да намериш девет крави, които не са раждали девет години, и да ни храниш цял месец с месото им. Каквото остане, сложи го в сандък, напълни един мех с вода, вържи сандъка с железни вериги и се скрий вътре. Като кажем „Га!“, ще ни даваш месо; като кажем „Пиу!“, ще ни поиш с вода.

Изпълнил юнакът заръките им, сбогувал се с царя и орлите литнали, та понесли сандъка право към горната земя. „Га, га! Пиу, пиу!“ — крещели те и момъкът им давал ту месо, ту вода. По едно време запасите му се свършили. Зачудил се той що да стори, извадил бащиния си нож и ги нахранил и напоил от собствената си плът и кръв. Като разбрали това, орлите казали:

— Ех, побратиме, ако знаехме, че си толкова сладък, щяхме още под дъба да те изядем!

Кацнали орлите в горната земя и юнакът тръгнал към къщи.

А там братята му още се карали за най-малката дъщеря на ламята. — Който ми дари дрехи самотворни — обявила тя, — за него ще се омъжа.

Като чул тези думи, малкият брат се сетил за пръстена, погледнал го и в този миг се появили чудно хубави дрехи. Дарил ги той на момата, двамата се оженили и заживели щастливо.

И всяка година си откъсвали по една златна ябълка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.